

عين الحيات

www.ketab.ir

علامه محمّد باقر مجلسی

به کوشش و ویرایش: کاظم عابدینی مطلق

سرشناسه : مجلسی، محمدباقر بن محمدتقی، ۱۰۳۷ - ۱۱۱۱ق.
 عنوان و نام پدیدآور : عین الحیات / محمدباقر مجلسی؛ به کوشش و ویرایش کاظم عابدینی مطلق.
 مشخصات نشر : قم: یقظه، ۱۳۹۲.
 مشخصات ظاهری : ۶۶۴ ص.
 شابک : ۲۸۰۰۰۰ ریال : 978-600-94313-0-4
 وضعیت فهرست نویسی : فیبا
 موضوع : احادیث اخلاقی
 موضوع : اخلاق اسلامی
 موضوع : احادیث شیعه -- قرن ۱۲ق.
 شناسه افزوده : عابدینی مطلق، کاظم، ۱۳۴۵ - ، گردآورنده، ویراستار
 رده بندی کنگره : پ ۱۳۹۲ ع ۳/م ۳۶۲۴۸ BP
 رده بندی دیویی : ۲۹۷/۶۱
 شماره کتابشناسی ملی : ۳۳۹۵۵۱۰

عین الحیات

علامه محمدباقر مجلسی (ره)

مؤلف : علامه محمد باقر مجلسی (ره)
 به کوشش و ویرایش : کاظم عابدینی مطلق
 ناشر : یقظه
 نوبت چاپ : اول زمستان ۹۲
 چاپخانه : الهادی
 تیراژ : ۲۰۰۰ نسخه
 شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۳۱۳-۰-۴
 قیمت : ۲۸۰۰۰ تومان

حق چاپ محفوظ می باشد

فهرست مطالب

۹	● مقدمه ویراستار
۱۱	● مقدمه مؤلف
۱۳	● پیشگفتار
۱۳	(۱) ذکر بعضی فضایل و احوال ابوذر (رض)
۱۳	(۲) فضایل سلمان و ابوذر و مقدار (ره)
۱۶	کیفیت اسلام ابوذر
۱۷	کیفیت مسلمان شدن سلمان (رض)
۲۱	مظلومیت ابوذر و ظلم عثمان نسبت به او
۲۳	احوال ابوذر
۲۶	اخراج ابوذر از مدینه
۲۸	وفات ابوذر در ربذه
۳۰	وصیت رسول الله ﷺ به ابوذر
۳۱	فصل اول: رؤیت
۳۲	فصل دوم: هدف از خلقت آسمان و زمین
۳۳	فصل سوم: شرایط اعمال
۴۵	فایده
۴۶	فصل چهارم: حضور قلب
۵۷	اصل اول: قبول عبادات موقوف به معرفت است
۵۷	اصل دوم: ایمان مایه‌ی سعادت ابدی است
۶۶	اصل سوم: مراتب معرفت و ایمان
۷۰	اصل چهارم: حدوث عالم
۷۱	اصل پنجم: تحقیق معنی قُرد
۷۴	اصل ششم: بقای خداوند
۷۵	اصل هفتم: خالقیت حق تعالی
۷۶	اصل هشتم: آفرینش آسمان‌ها
۷۹	اصل نهم: معنی لطیف و خبیر
۸۲	اصل دهم: احاطه‌ی علم و قدرت خداوند به همه چیز
۸۳	فایده‌ی اول: بیان ضرورت وجود نبی و احتیاج خلایق به او
۸۵	فایده‌ی دوم: معجزه
۸۵	فایده‌ی سوم: تقریر دلیل بر نبوت پیغمبر آخر الزمان، حضرت محمد ﷺ
۹۶	فایده‌ی چهارم: قداست ساحت انبیاء
۹۷	فایده‌ی پنجم: بیان بعضی از شمایل و اوصاف آن حضرت
۱۰۳	تنویر اول: اینکه هیچ عصری خالی از امام منصوب از جانب خدا نمی‌باشد
۱۱۶	تنویر دوم: عصمت امام

۱۱۷	تنویر سوم: نازل شدن آیه‌ی تطهیر در شأن اهلبیت علیهم‌السلام
۱۱۹	تنویر چهارم: فضیلت اهلبیت علیهم‌السلام
۱۲۴	تنویر پنجم: اینکه صحت عبادت مشروط بر اعتقاد به امامت ائمه علیهم‌السلام است
۱۲۵	تنویر ششم: صفات و علایم امام و شرایط امامت
۱۵۹	مقصد اول: احتراز از طول اَمَل
۱۶۹	مقصد دوم: در بیان دُجَال
۱۷۱	مقصد سوم: بیان مجملی از معاد و ذکر بعضی از احوال آن
۱۸۶	قاعده‌ی اول: فضیلت علم، یاد گرفتن و یاد دادن آن و فضل علما
۱۹۰	قاعده‌ی دوم: اصناف علم و آنچه از آن نافع است
۱۹۱	قاعده‌ی سوم: شرایط و آداب علم و عمل نمودن به آن و بیان اصناف علما
۱۹۹	قاعده‌ی چهارم: اصناف علما و صفات عالِم قابل متابعت
۲۰۰	قاعده پنجم: مذمت عمل بی عمل
۲۰۱	قاعده‌ی ششم: مذمت فتوا دادن کسی که اهلیت آن را نداشته باشد
۲۰۲	خصلت اول: عدم اغترار به عبادت و اعتراف به عجز
۲۰۴	خصلت دوم: شکر نعم
۲۰۷	خصلت سوم: توبه
۲۲۳	لمعه‌ی اول: فضیلت نماز
۲۲۴	لمعه‌ی دوم: اختلاف شرایع و مذمت بدعت در دین
۲۳۲	لمعه‌ی سوم: رهبانیت بدعت است و در این امت نمی‌باشد
۲۳۴	لمعه‌ی چهارم: اعتزال از خَلْق
۲۳۸	لمعه‌ی پنجم: طلب مال از حلال نمودن و قدر انفاق کردن
۲۴۴	لمعه‌ی ششم: در بیان تجمل، زینت، لباس‌های فاخر و...
۲۴۸	لمعه‌ی هفتم: فضیلت پاکیزه بودن و بوی خوش کردن
۲۴۹	لمعه‌ی هشتم: مدح طعام‌های لذیذ و مذمت ترک گوشت و حیوانی نمودن
۲۵۳	لمعه‌ی نهم: حرمت غنا
۲۵۷	لمعه‌ی دهم: در بیان ذکر
۲۶۸	تصنّف کردن
۲۷۷	ثمره‌ی اول: خوف و رجا
۲۸۱	ثمره‌ی دوم: بیان بعضی از قصص خایقان، جهت تنبّه مؤمنان
۲۹۱	ثمره‌ی سوم: مدح مخالفت نفس و مذمت متابعت هواهای نفسانی
۲۹۵	باب اول: مذمت دنیا
۳۰۲	باب دوم: بیان چند تمثیل در مذمت دنیا
۳۰۲	تمثیل اول: در بیان اینکه، هر چند آدمی به دنیا مشغول می‌شود...
۳۰۲	تمثیل دوم: در بیان اینکه، هر چند بیشتر تحصیل دنیایمی‌نمایی...
۳۰۳	تمثیل سوم: در بیان اینکه، ظاهر دنیا خوشایند و باطنش کُشنده است
۳۰۳	تمثیل چهارم: در بیان فنا و سرعت انقضای دنیا
۳۰۳	تمثیل پنجم: در بیان بی‌وفایی دنیا
۳۰۳	تمثیل ششم: در بیان کیفیت نجات از دنیا
۳۰۳	تمثیل هفتم: در بیان پستی دنیا و اینکه سربلندی در این خانه‌ی پست، ضرر می‌رساند
۳۰۳	تمثیل هشتم: در بیان سوء عاقبت دنیا

۳۰۴	تمثیل نهم: در بیان اینکه، دنیا و آخرت با یکدیگر جمع نمی‌شوند و...
۳۰۴	تمثیل دهم: ذکر تمثیلاتی که، مشتمل است بر توضیح عیب‌های بسیار از دنیا
۳۷۱	باب سوم: معنی دنیا
۴۲۱	خصلت اول: بسیار خندیدن
۴۲۲	خصلت دوم: کیسلی و سستی در عبادت
۴۲۸	خصلت اول: حیا
۴۲۹	خصلت دوم: عفت شکم از محرمات و مکروهات
۴۳۱	خصلت سوم: عفت فرج، از محرمات، مکروهات و شبهات
۴۳۵	خصلت چهارم: نگاه داشتن چشم، از محرمات و مکروهات
۴۳۶	نجم اول: فضیلت دعا و فواید آن
۴۳۸	نجم دوم: شرایط و آداب دعا
۴۵۱	نجم سوم: علت مستجاب نشدن بعضی از دعاها
۵۸۳	ینبوع اول: اکرام پیران مسلمانان
۴۸۴	ینبوع دوم: فضیلت قرآن و حامل آن
۴۸۴	ساقیه‌ی اول: فضیلت قرآن
۴۸۵	ساقیه‌ی دوم: فضیلت حاملان قرآن
۴۸۶	ساقیه‌ی سوم: صفات قاریان قرآن و اصناف دانشا
۵۹۲	ساقیه‌ی چهارم: آداب قرائت قرآن
۴۹۶	ساقیه‌ی پنجم: استعاذه
۴۹۶	ساقیه‌ی ششم: رو به جانب قبله بودن
۴۹۶	ساقیه‌ی هفتم: کیفیت ختم قرآن
۴۹۷	ساقیه‌ی هشتم: ثواب تعلیم و تعلم و حفظ قرآن
۴۹۸	ساقیه‌ی نهم: ثواب قرائت قرآن
۵۰۰	ساقیه‌ی دهم: فضیلت تلاوت قرآن و نگاه داشتن آن
۵۰۱	ساقیه‌ی یازدهم: فضایل و فواید بعضی از آیات و سوره‌های قرآن
۵۰۱	۱. سوره‌ی فاتحه
۵۰۳	۲. سوره‌ی بقره و آل عمران
۵۰۵	۳. سوره‌ی نساء
۵۰۵	۴. سوره‌ی مائده
۵۰۵	۵. سوره‌ی انعام
۵۰۶	۶. سوره‌ی اعراف
۵۰۷	۷. سوره‌ی انفال و توبه
۵۰۸	۸. سوره‌ی یونس
۵۰۸	۹. سوره‌ی هود
۵۰۸	۱۰. سوره‌ی یوسف
۵۰۸	۱۱. سوره‌ی زمر
۵۰۸	۱۲. سوره‌ی ابراهیم و حجر
۵۰۸	۱۳. سوره‌ی نحل
۵۰۹	۱۴. سوره‌ی بنی اسرائیل
۵۰۹	۱۵. سوره‌ی کهف

۵۰۹	۱۶. سوره‌ی مریم
۵۱۰	۱۷. سوره طه
۵۱۰	۱۸. سوره‌ی انبیاء
۵۱۰	۱۹. سوره‌ی حج
۵۱۰	۲۰. سوره‌ی مؤمنون
۵۱۰	۲۱. سوره‌ی نور
۵۱۱	۲۲. سوره‌ی فرقان
۵۱۱	۲۳. سوره‌ی طواسین
۵۱۱	۲۴. سوره‌ی عنکبوت و روم
۵۱۱	۲۵. سوره‌ی لقمان
۵۱۲	۲۶. سوره‌ی سجده
۵۱۲	۲۷. سوره‌ی احزاب
۵۱۲	۲۸. سوره‌ی فاطر و سبأ
۵۱۲	۲۹. سوره‌ی یس
۵۱۴	۳۰. سوره‌ی صافات
۵۱۵	۳۱. سوره‌ی ض
۵۱۵	۳۲. سوره‌ی زمر
۵۱۵	۳۳. سوره‌ی مؤمن
۵۱۵	۳۴. سوره‌ی سجده
۵۱۵	۳۵. سوره‌ی شوری
۵۱۶	۳۶. سوره‌ی زخرف
۵۱۶	۳۷. سوره‌ی دخان
۵۱۶	۳۸. سوره‌ی جائیه
۵۱۶	۳۹. سوره‌ی احقاف
۵۱۷	۴۰. سوره‌ی محمد ﷺ
۵۱۷	۴۱. سوره‌ی فتح
۵۱۷	۴۲. سوره‌ی حجرات
۵۱۷	۴۳. سوره‌ی ق
۵۱۸	۴۴. سوره‌ی ذاریات
۵۱۸	۴۵. سوره‌ی طور
۵۱۸	۴۶. سوره‌ی نجم
۵۱۸	۴۷. سوره‌ی اقتربت
۵۱۸	۴۸. سوره‌ی الزحمن
۵۱۹	۴۹. سوره‌ی واقعه
۵۱۹	۵۰. سوره‌ی مجادله و حدید
۵۱۹	۵۱. سوره‌ی حشر
۵۲۰	۵۲. سوره‌ی ممتحنه
۵۲۰	۵۳. سوره‌ی صف
۵۲۰	۵۴. سوره‌ی جمعه و منافقین
۵۲۰	۵۵. سوره‌ی تغابن

۵۲۰		۵۶. سوره‌ی طلاق و تحریم
۵۲۱		۵۷. سوره‌ی مُلک
۵۲۱		۵۸. سوره‌ی قلم
۵۲۱		۵۹. سوره‌ی حاقه
۵۲۲		۶۰. سوره‌ی معارج
۵۲۲		۶۱. سوره‌ی نوح
۵۲۲		۶۲. سوره‌ی جن
۵۲۲		۶۳. سوره‌ی مزمل
۵۲۲		۶۴. سوره‌ی مدثر
۵۲۲		۶۵. سوره‌ی بلد
۵۲۳		۶۶. سوره‌ی دهر
۵۲۳		۶۷. سوره‌ی مرسلات، نبأ و نازعات
۵۲۳		۶۸. سوره‌ی عبس و کُورث
۵۲۳		۶۹. سوره‌ی انفطار، مطففین و انشقاق
۵۲۴		۷۰. سوره‌ی بروج
۵۲۴		۷۱. سوره‌ی طارق
۵۲۴		۷۲. سوره‌ی اعلیٰ
۵۲۴		۷۳. سوره‌ی غاشیه
۵۲۴		۷۴. سوره‌ی فجر
۵۲۴		۷۵. سوره‌ی بلد
۵۲۵		۷۶. سوره‌ی شمس و ضحی و الم نشرح
۵۲۵		۷۷. سوره‌ی تین
۵۲۵		۷۸. سوره‌ی علق
۵۲۵		۷۹. سوره‌ی قدر
۵۲۸		۸۰. سوره‌ی یثنه
۵۲۸		۸۱. سوره‌ی اذا زلزلت
۵۲۹		۸۲. سوره‌ی عادیات
۵۲۹		۸۳. سوره‌ی قارعه
۵۲۹		۸۴. سوره‌ی تکوثر
۵۲۹		۸۵. سوره‌ی عصر
۵۳۰		۸۶. سوره‌ی هُمزَه
۵۳۰		۸۷. سوره‌ی فیل و قریش
۵۳۰		۸۸. سوره‌ی ماعون
۵۳۰		۸۹. سوره‌ی کوثر
۵۳۱		۹۰. سوره‌ی کافرون
۵۳۱		۹۱. سوره‌ی نصر
۵۳۱		۹۲. سوره‌ی لهب
۵۳۲		۹۳. سوره‌ی اخلاص
۵۳۳		۹۴. سوره‌ی معوذتین
۵۳۴		ینبوع سوم: احوال سلاطین، معاشرت نمودن با ایشان و عدل و جورشان

۵۳۵	جدول اول: عدل و جور ایشان
۵۳۸	جدول دوم: کیفیت معاشرت ارباب حکومت با رعایا و حقوق ایشان
۵۴۰	جدول سوم: ثواب اعانت مؤمنان و ادخال سرور در قلبشان و دفع ظلم از...
۵۴۵	جدول چهارم: مذمت تحقیر و ایزای مؤمنان
۵۴۸	جدول پنجم: حقوق پادشاهان، دعا کردن برای صلاحشان...
۵۵۰	جدول ششم: مفاصد قرب پادشاهان
۵۵۴	جدول هفتم: جهاتی که به آنها می توان به خانه ی حکام و امرارفت
۶۰۰	فصل اول: مذمت و حرمت غیبت
۶۰۵	فصل دوم: معنی غیبت
۶۰۶	فصل سوم: در بیان افرادی که غیبتشان استناست
۶۱۰	فصل چهارم: حکم شنیدن غیبت
۶۱۱	فصل پنجم: کفاره ی غیبت و توبه از آن
۶۱۱	فصل ششم: مذمت فتان و متهم ساختن مؤمنان و گمان بد بردن به ایشان
۶۱۳	فصل هفتم: مذمت حسد
۶۲۰	مصباح اول: مذمت تکبر
۶۲۴	مصباح دوم: انواع تکبر
۶۲۶	مصباح سوم: علاج تکبر
۶۲۷	مصباح چهارم: اصلاح سریره
۶۲۸	مصباح پنجم: پشم پوشی
۶۳۵	باب اول: فضیلت اذکاری که مخصوص به وقتی نیست
۶۳۵	فصل اول: فضیلت تسبیحات اربعه
۶۳۷	فصل دوم: ثواب تهلیل
۶۴۰	فصل سوم: فضیلت تسبیح
۶۴۲	فصل چهارم: فضیلت تحمید و انواع حمد
۶۴۲	فصل پنجم: فضیلت استغفار
۶۴۳	فصل ششم: فضیلت اذکار متفرقه
۶۴۶	باب دوم: اذکاری که مخصوص وقت های خاصی هستند
۶۴۶	فصل اول: تعقیب نماز و اذکار صبح و شام
۶۵۱	فصل دوم: اذکار و ادعیه یی که در عقب هر نماز باید خواند
۶۵۳	فصل سوم: تعقیب مخصوص نماز ظهر
۶۵۳	فصل چهارم: تعقیبات نماز عصر
۶۵۴	فصل پنجم: تعقیب نماز خفتن
۶۵۴	فصل ششم: سجده ی شکر
۶۵۶	فصل هفتم: اذکاری که در هنگام خواب باید خواند
۶۶۱	● فرهنگ لغات دشوار

مقدمه ویراستار

نام علامه محمدباقر مجلسی با نام دایرةالمعارف بزرگ حدیث، شیعه، یعنی «بحارالانوار»، گره خورده است و عظمت این کتاب شریف، شخصیتی ممتاز از چهره‌ی علامه مجلسی ساخته است.

کتاب‌های تألیفی علامه مجلسی هر کدام بارها به زیور طبع آراسته گردیده و به صورت منبع پرفیض معارف، احکام و آیین الهی اسلام قرار گرفته و می‌گیرد، کتاب‌هایی مانند: حلیۃ المتّقین، حقّ الیقین، جلال‌العیون، بحارالانوار، حیات‌القلوب، عین‌الحیات و... هر کدام چون ستاره‌هایی در آسمان فرهنگ مکتوب معارف اسلامی و شیعی می‌درخشند.

کتاب عین‌الحیات در حقیقت شرحی گویا بر وصایا و احکام و بادهای پیامبر گرامی اسلام ﷺ است، به یکی از بزرگ‌ترین شخصیت‌ها و پرورش‌یافتگان فرهنگ اسلامی، یعنی ابوذر غفّاری رضی الله عنه. البته در عظمت سخنان گوهر بار پیامبر ﷺ به انسان بزرگ و خودساخته‌یی چون ابوذر غفّاری، نیازی به توضیح نیست؛ تنها باید به شرح و بیان جامع و پرمحتوای علامه بزرگوار مجلسی اشاره کنیم که الحق، حقّ مطلب را ادا نموده و به قلمی نیکو آنچه از معارف و احکام و اخلاقیات و قوف داشته، در این کتاب به کار گرفته و حاصل کار، اثری است که مطالعه‌ی آن دریایی از آگاهی و بینش دینی را به خواننده هدیه می‌کند.

عین‌الحیات را می‌توان به چشمه‌ی حیاتبخش ترجمه کرد، مُلْهَم از این توضیح علامه در مقدمه کتاب که: «چون از ارواح شامل سبحان امید دارم که موجب حیات قلوب و ارواح مرده‌دلان سرای غرور گردد، آن را به عین‌الحیات مسمّی گردانیدم.»

در ویرایش این کتاب کوشیده‌ایم تا آن‌جا که ممکن است از علایم ویرایشی برای ارتباط یافتن سریع ذهن خواننده با محتوای اثر استفاده کنیم. نسخه‌ی مورد اتکای ما در کار نمونه‌خوانی، نسخه‌ی موجود در کتابخانه آیه‌الله العظمی نجفی بوده است. همچنین با تهیه فرهنگ لغات دشوار کوشیده‌ایم به خوانندگان گرامی این اثر هرچه بیشتر در فهم مطلب کمک کرده باشیم. امید که سعی ما مقبول طبع خوانندگان فاضل این کتاب شریف قرار گیرد؛ و نیز به قول علامه مجلسی رحمته الله: «خدا جمیع شیعیان را از وساوس شیاطین و جنّ و انس نجات دهد و به عین الحیات تحقیق حق برساند!»

کاظم عابدینی مطلق

www.ketab.ir

مقدمه مؤلف

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَ أَيْدِيهِمْ وَلَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَ أَيْدِيهِمْ وَلَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

معرفت رویانند.

صلوات نامحدود بر زبدهی عالم وجود و صاحب مقام محمود و باعث ایجاد سبع طباق و متمم صحیفه‌ی مکارم اخلاق؛ مقدس جنابی که از خزانة فیض ازلی به تشریف شریف «إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^۱ سرافراز است و اَمّت نوازی که از وفور شاکست و مہرِ رحمت به منقبت «خَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ»^۲ ممتاز است؛ یعنی سید المرسلین و فخر العالمین و شفیع المذنبین و رحمة الله علی الاولین و الآخرین، محمد بن عبدالله، خاتم النبیین.

دروء بر آل اطهار و اہلبیت اختیار او کہ به نور و لایتشان قنادیل دل‌های محبان، روشنی بخش زمین و آسمان گردیده و از شعشعہ‌ی خورشید محبتشان مقتضای «سَيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ»^۳ صبح صادق یقین و ایمان از جبین شیعیان دمیده؛ خصوصاً سید اوصیا و امام اتقیا و فریادرس روز جزا و محرم سرِ اداق «لَوْ كُشِفَ الْغِطَاءُ» باب مدینہ و علم و لنگر سفینہ حِلْم؛ یعنی ولیّ الله المرتضی و سَيِّفُ الله المتّضی امیر المؤمنین و یَعسوبُ المسلمین اسد الله الغالب و شہاب الله الثاقب، سید الوصیین علی بن ابیطالب (صلوات الله علیہم اجمعین و لعنة الله علی اعدائہم ابد الابدین).

اما بعد، مستمداً فیوض ازلی، محمد باقر بن محمد تقی (عفی الله عن جرائمهما) به موقفِ عَرَضِ برادران ایمانی و دوستان روحانی می‌رساند که، چون حکیم علیم، نفوس بشری را بر وفق حکمت کامله و مصلحت شامله به عوایق غفلات و علایق شهوات مبتلا گردانیده، حیرت‌زدگان به وادی بی‌خبری و جهالت و مدهوشان شراب بَغی و ضلالت را از مواعظ حَسنه و نصایح جمیله چاره نیست که شاید از خواب غفلت بیدار و از مستی هوشیار گردند. لاجرم حکیم علی الاطلاق کلام مُعجز نظام خویش را به نصایح شافیه و امثال و حکم وافیه مشحون گردانید و پیشوایان دین و زهنمایان مسالک یقین را به این شیمه‌ی کریمه امر فرمود، کما قال تعالی: «أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ جَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ»^۱ و در کلام وافی هدایت جناب با رفعت رسالت پناهی و اهل بیت کرام او (صلوات الله علیهم اجمعین) حُطَب و مواعظ و وصایا فوق حدّ و احصا وارد شده و اکثر طالبان هدایت به اخبارِ عدم اُنس به لغت عرب از فواید و منافع آنها محرومند؛ لهذا این بی‌بضاعت را به خاطر نات رسید که وصیتی که حضرت سید المرسلین ﷺ برگزیده‌ی اصحاب و زبده‌ی اتباع خود بودند (رضوان الله علیه) را فرموده‌اند، چون جامع‌ترین اخباری است که در این باب از نیایح رحل و الهام مأثور گردیده و بر اکثر مکارم اخلاق حَسنه و محاسن اوصاف جمیله اشتمال دارد، ترجمه نمایم و مقید بر نیکی عبارات و حُسن استعارات نگردیده، به عبارات قریبه به فهم مضامین، ان ادا کنم و آنچه محتاج به تفسیر و تبیین باشد و اشکال آن منحصر در عدم فهم لغت نباشد، بر وجهی مجاز متوجه حلّ آن بشوم، تا کافه‌ی مؤمنان و عامه‌ی شیعیان را از این مایده‌ی سبحانی و عایده‌ی ربّانی بهره‌ی فاضل و نصیب کامل بوده باشد.

چون از فضل شامل سبحانی امید دارم که موجب حیات قلوب و ارواح مرده‌دلان سرای غرور گردد، آن را به عین الحیات مسمّی گردانیدم. مُلتَمَس از ناظران در این رساله آنکه، چون در خور استعداد ناقص این عذیم الاستطاعه به قلم آمده، به دیده‌ی عیبجویی نظر ننمایند و در حیات و ممات، این تبه‌روزگار را به دعای خیر اعانت فرمایند. وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ.